

## **Kış Hikâyesi**

bu bahar ölürse Belkıs  
kim bekleyecek renklerin başucunda  
ve eteğindeki çiçekleri dökmeden  
son bebeği karnında gidecek

Belkıs sever doğurmayı ve nisanı  
kuşların gönlünü almayı  
avlusunu yitirmiş tahta bir masadır  
boşluğunda yalnızlık şimdi  
genzinden üşüyor  
sesini ısıtamıyor hiç kimse

-maestro ölmüş keman bir başına

Belkıs boynumuzu büken deli çılgılık  
- Yason Karadeniz'i Medea'dan çaldığında  
bu keder bizim değildi...

bugün belki de şarabın son günü  
ve saçlarındaki siyahın  
-garson  
bu bitti, başka bir ömür lütfen  
dese ve Hüseyin dirilse

heybetiyle güneşkırın dağı  
bir bakışıyla kesiyor Belkıs  
ufalanan gözlerinde  
yanaşma arzuları yarım  
aşk  
hayatla arasında eski bir mesele

insan karasını görmezden gelip  
kendisini istediğince aklayabilir  
yol varken ya da yol var sanırken

son köşeye dokunuyor zihninde Belkıs  
arkasında yağmur  
Karadeniz'i çiziyor bir hatıra  
sırtında titrek hayatın eli

kar başlıyor hüzzam makamında

**Esra Güzelipek**